

tíðindablaðið

sosialurin

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevandi: P/f Sosialurin ©
Abyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyritakstjóri: Krisjan Dahl
Blaðfólk: Hogni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tórfinn Smith
Ljósmyndari: Kalmar Lindenskov
Uppseting: P/f Sosialurin
Prent: P/f Pressan 1981

oddagrein

Stevnutíð

SUMMARÍÐ er í hæddini og valla fer vikuskifti framvið uttan stevnuhald onkustaðni í landinum — viðhvørt í fleiri bygdam samstundis.

HEIDURIN fyri stevnumun munnu einamest ítróttarfeløgini eiga og eru tær sjálvsagt til innihalds merktar av hesum. Men við so stórar undirtektu, sum ítrótturin hevur millum Føroya fólk, er hetta helst ikki burturvið.

TÓ ER tibetur eisini annað til skemtunar og álvara, og andaligi parturin er enn fastur stevnutáttur.

AT HETTA ber til er at fegnast um og er kanska dømi um, at virðingin fyri hesum ikki er fokin hóast hurlivasan annars hesar stevnudagarnar.

STEVNUHALD er einki spildurnýtt fyrbrigdi. Ólavsokeið hevur helst verið hildin meira ella minni fast síðan Ólavur Digri varð lýstur halgimenni. Varmakeldu- og jóansøkuhaldið eru helst tey elstu av nýggjaru stevnuhaldunum.

HVÍ ADRAR stevnur tóku seg upp í Føroyum er ilt at meta um, onkur hevur hildið, at hetta kom í fyrri at halda fólknum — serstakliga mannfólknum — frá at fara á Ólavsoku, sum hjá mongum gjørdist í longra lagi og harvið nervaði torvskurð, hoyggving og annað lívsneyðugt arbeiði.

MEN VÁNALIGA samferðslan hevur ivaleyst elvt grannabygdum til at taka seg saman um at halda egnu ólavsoku ella aðra stevnu.

MEN VIÐ frálíku samferðsluni nú á døgum er stevnuhaldið vorðið eitt annað. Aðalendamálið er ikki longur nærri samstarv millum grannabygdir og lívgan av vinar- og ættarbondum, men at fáa sum

flest vitjandi, so figgarligt grundarlag fæst undir alsamt vaksandi talinum á tiltøkum.

OG SJÁLVSAGT skal alt hetta mala runt, og kunnu vit bert fegnast um at búgva í einum landi, sum viku fyri viku helst flytir hundrødtals ítróttarfolk ókeypis til stevnuhald og annars allastaðni hugur mátti verið fyri at farið.

MEN at henda vælvild landsins skal nerva ferðamøguleikarnar hjá arbeiðandi og skattgjaldandi fólk er átaluvurt, sum eitt nú tá strandfaraskip broyta ferðætlan ella verða heilt tikin úr rutu slíkar stevnudagar.

TÍ TAD slepst ikki undan, at fyrr ella seinni verða allir landsins borgarar at gera sær greitt, at lívið eisini er arbeiði og at nútíðarinnar krøv til samfelagsligar »hentleikar« og tænastrur helst ikki altíð verða so sjálvsøgd sum í dag.

HEILT vandaleys er nógva stevnuferðingin heldur ikki og foreldranna ampi av hesum, saman við kanska at fáa til vega seinasta nýggja ítróttarskrúðið til trý ella fyra spent stevnuþørn, er ikki bara so hissini, men veruliga eitt tungt tak hjá mongum foreldrum.

SAMANUMTIKIÐ fegnast øll tó kortini um, at einamest ungdómurin úr landinum øllum soleiðis fleiri ferðir árliga kann hittast og dystast og sýna síni kynstur, men ikki ber til at halda, at nógva stevnuvirksemið nú á døgum nerrar dagliga arbeiði og skúlagongd minni enn tað sindrið av gamla lívsneyðuga arbeiðinum, sum kanska kom upp í røkur av einum í so drúgvum ólavsokuhaldi hjá onkrum hendinga føroyingi áður í tíðini.

Pedagogfelag Føroya og nýggja námsliga útbúgvingin

Í Sosialinum leygardagin 31. mai er stutt samrøða við formannin í Pedagogfelag Føroya, Ingrid Dalsgård, har hon eins og undirritaði — vónandi saman við mongum øðrum — fróist um hesa nýggju námsligu útbúgving. Íð skal hjálpa fólk til at geðrast betur for fyrri at røkja dagstovnar, bústovnar og at kunna átaka sær alt tað fjølbroytta og sera krevjandi arbeiði, íð hetta virkisøki krevur.

At leggja hetta mikla arbeiði til rættis er ikki bara sum at siga tað, sjálvt um hjálp er fingin ymsa staðni frá. Tá eitt so stórt álit verður latið úr hondum, skuldi tað verið lögdi, um ikki bæði eg, Ingrid og fleiri onnur vildu ynskt okkurt øðrvisi.

Ingrid og felagið, íð hon umboðar, eru somikið misnøgd við ávis brot í tíma-býtinum, at tey hava sent skriv til Landsstýrið, har tey gera vart við tað óhepna og skerda tíma-býti, íð lærugreinirnar sálarfrøði, námsfrøði og samfelagsfrøði hava fingið og sigur hon, at hetta kemst av at virkisgreinirnar hava fingið so nógvar tímar.

Ofta verður tikið soleiðis til, at: alt veldst um eygað, íð sær og oyrað, íð hoyrir. Hetta orðatak rann mær í hug, tá íð eg las hetta reglubrotið.

Undirritaði hevur sjálvur sitið í eini nevnd, íð

hefur fingist við ein part

	1. árið	2. árið	3. árið	tíls.
Sálarfrøði	120	96	80	296
Námsfrøði	90	96	64	250
Samfelagsfrøði	75	72	32	179

Tað, íð vit hava fingið sendandi seinast, sigur um lærugreinirnar:

	1. árið	2. árið	3. árið	tíls.
Evning	30	16	16	
Smið	30	16	16	
Handarbeiði	30	16	16	

Hesi tolini ber væl til hjá øllum at leggja saman við hond.

Um so er, at Pedagogfelag Føroya heldur hesar kreativu lærugreinir hava fingið ov nógvar tímar, so dugi eg ikki at siggja annað enn, at tey skilja hesar lærugreinir sum óneyðugar.

At enda fari eg at siga mína egnu hugsan um hetta mál, og er hon tann, at eg ivist stórlega í, um hini norðurlondini fara at góttaka okkara næmingar á jøvnum fæti við sínar

egnu, tí tey gera nógva við handaligt arbeiði í síni útbúgving.

So vitt mær kunnugt, hava allar nevndirnar vent sær til Landsskúlafrýsitingina við øllum spurningum og ivamálum. Tá hevði tað verið ógvuliga áhugavert at sæð skrivið, íð Pedagogfelagið hevur sent til Landsstýrið.

Sjórður Poulsen

heldur
tú
ikki

sosialin